

SETKÁNÍ

Jednou, když jsem procházela alejí starých lip, zaslechla jsem štěkání, ale nějak jsem si toho nevšíkala. Kochala jsem se totiž krásnou, rozkvetlou přírodou, která mě obklopovala. Její vůně byla tak svěží a tak uvolněná, že štěkání nějakého flekatého bastarda mě nezajímalo. Ale když jsem sešla z toho dlouhého kopce dolů, tak mi docela toho přivandrovalce bylo líto, neměl žádnou rodinu. Tak mě napadlo, že bych mu měla dát jíst a pít. Šla jsem já i ten pes, kterého jsem našla, domů. Byli jsme konečně doma a všechno jsem pověděla matce. Ta se šla kouknout na toho míšence. Matce se moc líbil, a tak jsme si ho nechali. Po nějaké době se z něj stal dobrý hlídač a nakonec i ten nejlepší náš mazlíček.

Nikola Otáhalová